

NEKROLÓG

Obituary

Hajdú Miklós
(1927–2024)

2024. március 25-én, 97. életében elhunyt Dr. Hajdú Miklós agrármérnök, egyetemi tanár, mezőgazdasági szaktanár, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa.

Hajdúnánáson, 1927. június 5-én született. A mezőgazdaság szeretetét nagyapjától örökölte, aki tanyán gazdálkodott és így az év nagy részét a tanyán vele töltötte. Hajdúnánáson a református elemi iskolában, majd a református gimnáziumban tanult kitűnő eredménnyel. Ifjú éveire rányomta bélyegét a második világháború. Két éven keresztül a debreceni közép fokú Hunyadi Mátyás Mezőgazdasági Tanintézet tanulója volt. Tanulmányait nem tudta folytatni, mert mint leventét besorozták katonának. Hamarosan orosz hadifogságba került, ahonnan több hónap után tudott szabadulni. 1946-ban Debrecenben folytatta

tanulmányait és ott érettségizett. Egyetemi tanulmányait Debrecen-Pallagon, az Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaság-tudományi Kar Debreceni Osztályán kezdte és Budapesten fejezte be, ahol 1950-ben kapta meg az oklevelet.

1950 és 1953 között gazdasági tanár Debrecen-Pallagon, a Mezőgazdasági Technikumban. Oktatási és kutatási területe a növénytermesztés, ezen belül a burgonyatermesztés agrotechnikája, különösen öntözéses termesztése volt. 1961 és 1970 között a Debrecen-Pallagon létesített Mezőgazdasági Felsőfokú Technikumban tanszékvezető tanár és igazgatóhelyettes. 1961-től az MTA TMB levelező aspiránsa, Láng Géza akadémikus aspiránsvezetésével. Kandidátusi értekezését a burgonya öntözéses termesztése témakörben készítette el és 1965-ben védte meg. Tagja volt az MTA Növénytermesztési Bizottságának, később állandó meghívott volt. 1971 és 1980 között a MÉM Szakoktatási Főosztályán csoportvezető, majd osztályvezető. Kidolgozta a mérnöktovábbképzés egységes szervezeti rendjét, hozzájárult az agrár-felsőoktatási intézményekben a gyakorlati oktatás üzemi háttérének megteremtéséhez és részt vett a szakmérnök-képzés megszervezésében. 1981-ben egyetemi tanári kinevezést kapott a MÉM Mérnök-és Vezető-továbbképző Intézetben, Budapesten, ahol 80 éves koráig dolgozott. A növénytermesztés iránti elkötelezettsége élete végéig fennmaradt.

Több önálló szakkönyve, tudományos közleménye és mintegy 300 tudományos ismeretterjesztő közleménye jelent meg. Főbb művei: *A burgonyatermesztés egyes kérdései Hajdú-Bihar megyében*. Kandidátusi értekezés (1964); *A burgonya öntözéses termesztése*. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest (1968); *Szántóföldi növények termesztése II*. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest (1981); *A szántóföldi növénytermesztés átalakulása Magyarországon (1950–1980)*. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest (1987); *Növénytermesztési technológia*. GATE Vezető- és Továbbképző Intézet, Budapest (1994).

Kitüntetései: Kiváló Tanár (1964), Munka Érdemrend Ezüst Fokozata (1968).

Hajdú Miklós életútja és szakmai munkássága példaképként szolgálhat napjaink és a jövő nemzedékeinek egyaránt. A második világháború szörnyű megpróbáltatásai, melynek közvetlen elszenvetője volt, nem tudták megtörni, hanem erőt, akaratot és küzdőképességet adtak ahhoz, hogy teljesítse tudásvágyát és szolgálja a szeretett mezőgazdaságot és növénytermesztést mint oktató, kutató és szakíró. Emlékét megőrizzük!

Berzsenyi Zoltán